

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Masco Denmark ApS, Damixa ApS

Tuženik: Skatteministeriet

Izreka

Članak 49. UFEU-a u vezi s člankom 54. UFEU-a treba tumačiti na način da mu je protivno zakonodavstvo države članice poput onoga u glavnom postupku, koje društvu rezidentu daje oslobođenje od poreza za kamate koje je platilo društvo kći ako ono nije moglo odbiti odgovarajući rashod zbog pravila koja ograničavaju pravo na odbitak kamata u slučaju potkapitalizacije, a isključuje oslobođanje koje bi proizlazilo na temelju njezina vlastitog zakonodavstva u vezi s potkapitalizacijom kada je društvo kći rezident u drugoj državi članici.

(¹) SL C 73, 2. 3. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 21. prosinca 2016. – Europska komisija protiv World Duty Free Group SA, ranije Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P)

(Spojeni predmeti C-20/15 P i C-21/15 P) (¹)

(Žalba — Državne potpore — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Porezni sustav — Porez na dobit — Odbitak — Amortizacija goodwilla koji proizlazi iz stjecanja udjela od najmanje 5 % od poduzetnika koji su porezno rezidentni u Španjolskoj u poduzećima koja su porezno rezidentna izvan te države članice — Pojam „državna potpora” — Uvjet koji se odnosi na selektivnost)

(2017/C 053/05)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes i P. Němečková, agenti)

Druge stranke u postupku: World Duty Free Group SA, ranije Autogrill España, SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P) (zastupnici: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro i R. Calvo Salinero, *abogados*)

Intervenijenti u potporu tuženicima: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i K. Petersen, agenti), Irska (zastupnici: G. Hodge i E. Creedon, agenti, uz asistenciju B. Dohertyja, *barristera*, i de A. Goodmana, *barristera*), Kraljevina Španjolska (zastupnik: M. A. Sampol Pucurull, agent)

Izreka

1. Ukidaju se presude Općeg suda Europske unije od 7. studenoga 2014., Autogrill España/Komisija (T 219/10, EU:T:2014:939) i od 7. studenoga 2014., Banco Santander i Santusa/Komisija (T 399/11, EU:T:2014:938).

2. Predmeti se vraćaju Općem sudu Europske unije na ponovno odlučivanje.

3. O troškovima će se odlučiti naknadno.
4. Savezna Republika Njemačka, Irska i Kraljevina Španjolska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 81, 9. 3. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Celle – Njemačka) – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord protiv Region Hannover

(Predmet C-51/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 4., stavak 2. UEU a — Poštovanje nacionalnog identiteta država članica, kako se očituje u temeljnim političkim i ustavnim strukturama, uključujući regionalnoj i lokalnoj samoupravi — Interna organizacija država članica — Teritorijalne jedinice — Pravno sredstvo kojim se stvara novo javnopravno tijelo i organizira prijenos ovlasti i odgovornosti za izvršavanje javnih zadaća — Ugovori o javnoj nabavi — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 1. stavak 2. točka (a) — Pojam „ugovor o javnoj nabavi”)

(2017/C 053/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Celle

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Remondis GmbH & Co. KG Region Nord

Tuženik: Region Hannover

uz sudjelovanje: Zweckverband Abfallwirtschaft Region Hannover

Izreka

Članak 1. stavak 2. točka (a) Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o [javnoj nabavi radova, robe i usluga] treba tumačiti na način da se ugovorom o javnoj nabavi ne smatra sporazum između dviju teritorijalnih jedinica poput ovog o kojem je riječ u glavnom postupku, na temelju kojeg one statutima osnivaju udruženje posebne namjene, pravnu osobu javnog prava i tom novom subjektu dodjeljuju određene nadležnosti koje su do tada one izvršavale i koje od tada ima to udruženje posebne namjene.

Međutim, takav prijenos nadležnosti koji se odnosi na izvršavanje javnih zadaća postoji samo ako se istodobno odnosi na odgovornosti povezane s prenesenom nadležnosti i odgovarajuće ovlasti i ako je tijelo kojem se prenosi nadležnost neovisno financijski i u donošenju odluka, što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 155, 11. 5. 2015.